

ת"פ (נצרת) 47160-11-23 - מדינת ישראל נ' עבד אלכרים תלאלוה

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות אלימות

פלילי - חוק העונשין - עבירות רכוש

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

ת"פ 47160-11-23 מדינת ישראל נ' תלאלוה(עציר) 08 אוקטובר
2024

לפני כבוד השופט, הנשיא ניר מישורי לב טוב
מאשימה
מדינת ישראל
נגד

נאשם
עבד אלכרים תלאלוה (עציר)

גזר דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן במסגרתו יוחסו לנאשם שישה אישומים בגין שורה של עבירות, עיקרן עבירות רכוש, אותן ביצע בין החודשים אוקטובר - נובמבר 2023.

ביום 19.03.2024 הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בהתאם להסדר הדיוני בין הצדדים והורשע בעבירות המיוחסות לו.

א. כתב האישום

ביום 16.10.2023 במסגרת מ"י 16944-10-23 שוחרר הנאשם על ידי כבוד השופטת רות שפילברג כהן בתנאים הבאים (" ההוראה החוקית ") :

א. מעצר בית בביתו עד ליום 22.10.2023 בשעה 12:00 .

ב. הרחקה מעפולה למשך 45 יום.

ג. חתימה על ערבות עצמית על סך 10,000 ₪.

ד. הפקדה בסך 5,000 ₪ עד ליום 17.10.2023 בשעה 14:00 , צוין כי אי הפקדה תהווה עילה למעצרו.

ביום 28.10.2023 שוחרר הנאשם בהחלטת קצין משטרה. במסגרת הערובה, נאסר על הנאשם

עמוד 1

להיכנס לעפולה עד ליום 11.11.2023 ("ההוראה החוקית השניה").

אישום מספר 1

מתלוננת: ב.ר.

על פי **עובדות אישום מס' 1**, ביום 19.10.2023 בשעה 18:30 לערך, יצאה המתלוננת להליכה ברחובות נוף הגליל כאשר נושאת על גופה תיק צד קטן בצבע כחול ובו טלפון נייד חכם מסוג גלאקסי ומפתח של ביתה. כאשר הגיעה לפארק דרך העמק, הופיע הנאשם ממול בהליכה מהירה ולפתע משך בכוח את התיק ותלש אותו מגופה של המתלוננת תוך שהוא גורם לקריעה של רצועת התיק שנותרה בידי המתלוננת. הנאשם ברח מהמקום עם התיק ותכולתו. התיק ותכולתו לא הוחזרו מעולם למתלוננת. שווי הטלפון הנייד 1,750 ₪.

במעשיו המתוארים לעיל, תקף הנאשם את המתלוננת כדי לגנוב דבר וכן נטל ונשא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעלים כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעליו שלילת קבע.

במעשים אלו ביצע הנאשם עבירת תקיפה כדי לגנוב - עבירה לפי סעיף 381 (א) (2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

אישום מספר 2

המתלון : פ.ר.

על פי **עובדות אישום מס' 2**, ביום 20.10.2023 בשעה 22:30 לערך, הלך המתלון ברחוב בן עטר פינת רחוב שלמה המלך בתל אביב כשעל גופו תיק בצבע שחור המכיל מטען נייד, מפתחות, אוזניות, כבל, בושם, כ - 200 ₪ במזומן וכרטיס קופת חולים. לפתע הגיח מולו הנאשם במהירות, חטף הנאשם את התיק על תכולתו מגופו של המתלון והחל לברוח מהמקום. מיד החל המתלון ושני חבריו שהיו עמו לדלוק אחר הנאשם. המתלון וחבריו הצליחו לתפוס את הנאשם ולרתק אותו לקרקע עד להגעת כוח משטרה שעצר את הנאשם.

במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם נטל ונשא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעלים כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעליו שלילת קבע וכן הפר הוראה חוקית שניתנה כדין על ידי בית המשפט.

במעשים אלו ביצע הנאשם עבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין ועבירת הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין.

אישום מספר 3

מתלוננת : ל' קטינה ילידת 2008 .

עמוד 2

על פי **אישום מס' 3**, ביום 28.10.2023 בשעה 17:30 לערך, צעדה המתלוננת ברחוב מנחם אריאב 32 בנוף הגליל, יחד עם שתי חברותיה הקטניות. באותן הנסיבות החזיקה המתלוננת את מכשיר הטלפון החכם שלה מסוג רדמי A70 בשתי ידיה. באותו זמן, הגיח "מותן" (כך במקור) הנאשם אחז ביד אחת של המתלוננת ובידו השניה חטף בכוח את הטלפון של המתלוננת. לאחר מכן ברח מהמקום בריצה ונעלם עם הפלאפון. לאחר מספר שעות בשעה 21:30 לערך, הגיע הנאשם לתחנה המרכזית בעפולה וזאת בניגוד להוראה החוקית.

במעשיו המתוארים לעיל, תקף הנאשם את המתלוננת כדי לגנוב דבר, נטל ונשא דבר הניתן להיגנב בלי הסכמת הבעלים כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעליו שלילת קבע וכן הפר הוראה חוקית שניתנה כשורה על ידי בית המשפט.

במעשים אלו ביצע הנאשם עבירת תקיפה כדי לגנוב - עבירה לפי סעיף 381 (א) (2) לחוק העונשין, עבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין ועבירת הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין.

אישום מספר 4

המתלוננת: ר.ב.

על פי **אישום מס' 4**, ביום 29.10.2023 בשעה 19:30 לערך, יצאה המתלוננת להליכה בטיילת ברחוב סביון בנוף הגליל כשעל גופה תיק צד בצבע לבן ובתוכו טלפון נייד חכם מסוג איפון פרו מקס והמפתח של רכבה. לפתע, הגיח הנאשם מאחור, משך את התיק בכוח מגופה של המתלוננת וברח מהמקום. מיד לאחר מכן, הלך הנאשם לחנות "המרכז לתקשורת טלפונים" בנצרת ומכר את האייפון לבעל החנות בסם סאהר טאהא. תמורת האייפון קיבל הנאשם מסאהר 500 ₪ במזומן ועוד מכשיר טלפון נייג מסוג גלאקסי בשווי 500 ₪. לאחר שביצע את העסקה יצא מהעסק ונעלם מהמקום. מיד לאחר מכן איתר סהא את מספר המנוי של בן זוגה של המתלוננת ובאותו הערב החזיר למתלוננת את האייפון הגנוב. התיק עם מפתח הרכב לא הוחזרו מעולם למתלוננת.

במעשיו המתוארים לעיל, תקף הנאשם את המתלוננת כדי לגנוב דבר וכן נטל ונשא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעלים כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעליו שלילת קבע.

במעשים אלו ביצע הנאשם עבירת תקיפה כדי לגנוב - עבירה לפי סעיף 381 (א) (2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

אישום מספר 5

המתלוננת: מ.ח.

על פי **אישום מס' 5**, ביום 10.11.2023 בשעה 12:45 לערך, הלכה המתלוננת בעפולה כשהיא

אוחזת בידיה טלפון חכם מסוג שיאומי פוקו M5. לפתע הגיח הנאשם כשהוא רכוב על אופניים, חטף מידה השמאלית של המתלוננת את הטלפון והמשיך בנסיעה מהירה מהמקום. באותן הנסיבות הבחין שי דהן במעשיו של הנאשם והחל לדלוק אחריו. מיד לאחר מכן, נטש הנאשם את האופניים וקפץ מעל חומה סמוכה בניסיון לברוח מהמקום. כאשר הבחין הנאשם כי הוא עלול להיתפס, השליך את הטלפון על הארץ בסמוך לתחנת אוטובוס ומיד לאחר מכן עוכב במקום על ידי שי ועל ידי צוות מכירת הכוננות של פיקוד העורף שעברו במקום. לאחר מספר דקות נעצר על ידי כוח משטרה שהגיע למקום. מכשיר הטלפון הוחזר למתלוננת, אך כרטיס הסיים וכרטיס הזיכרון שהיו בטלפון לא נמצאו ולא הוחזרו לה מעולם.

במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם נטל ונשא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעלים כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעליו שלילת קבע וכן הפר הוראה חוקית שניתנה כדין על ידי בבית המשפט וכן הוראה חוקית שניתנה כדין על ידי קצין משטרה.

במעשים אלו ביצע הנאשם עבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין ועבירת הפרת הוראה חוקית (2 עבירות) - עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין.

אישום מספר 6

המתלונן: י.א., יליד 1959.

על פי **אישום מס' 6**, ביום 04.11.2023 בשעה 17:00 לערך, הלך המתלונן בסמוך לפארק בנוף הגליל כשהוא אוחז בידו בטלפון חכם תומך אנדרואיד בצבע שחור (מסוג מדויק שאינו זכור למתלונן). לפתע הגיע מולו הנאשם במהירות, אחז בידו השמאלית של המתלונן ובידו השנייה חטף בכוח את הטלפון מידו של המתלונן. באותן הנסיבות ניסה המתלונן להיאבק בנאשם ולתפוס אותו, אך הנאשם הצליח להיחלץ מידי של המתלונן תוך שהוא משאיר מאחור אחת מנעליו וממשיך בבריחה עם נעל אחת. מכשיר הטלפון לא הוחזר מעולם למתלונן.

במעשיו המתוארים לעיל, תקף הנאשם את המתלוננת כדי לגנוב דבר, נטל ונשא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעלים כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעליו שלילת קבע.

במעשים אלו ביצע הנאשם עבירת תקיפה כדי לגנוב - עבירה לפי סעיף 381 (א) (2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ב. תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירי שירות מבחן.

לנאשם אין הרשעות קודמות.

שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות דומות והתנהגות פורצת גבולות הינו גבוה ועולה על גורמי הסיכוי לשינוי.

מכאן כי אין ביכולת שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם. בשל חומרת העבירות הם ממליצים על ענישה מוחשית ומשמעותית בדמות הטלת מאסר בפועל אשר יחדד עבור הנאשם את המחיר הנשקף מהתנהלותו המכשילה. בנוסף, שירות המבחן ממליץ על הטלת פיצוי כספי לנפגעי העבירות. באם יוטל מאסר מאחורי סורג ובריח ובכפוף ליתרת מאסר מספקת, ממליץ שירות המבחן לגורמי השב"ס לשקול שילובו של הנאשם בהליך טיפולי בתחום ההתמכרויות בין כתלי הכלא, אשר מהווה מסגרת בעל גבולות ברורים והרמטיים.

ג. טיעוני הצדדים לעונש

ביום 16.07.24 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש והוגשו טיעוני הנאשם בכתב (נ/1).

טיעוני התביעה

1. הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. עסקין ב - 6 אישומים חמורים שבכולם מדובר בקורבנות תמימים אשר ביקשו ללכת הליכה שגרתית במקום מגוריהם. בשניים מששת האישומים מדובר בקורבנות מוחלשים, כאשר אחת מהקורבנות היא קטינה, ילידת 2008 ואחד מהקורבנות יליד 1959.

2. לטענת המאשימה מעשיו של הנאשם חותרים תחת הזכות הבסיסית להגנה על שלמות הגוף, על רכוש, קניין וגם על שלטון החוק. בחלק מהאירועים תקף אותם כדי לגנוב ואף גנב ובחלקם גנב והפר הוראות חוקיות.

3. לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה טענה המאשימה כי הנאשם הוא המבצע הבלעדי. באף לא אחד מהמקרים עצר הנאשם ממעשיו אלא רק לאחר שנתפס וזרק את הרכוש הגנוב וניסה להימלט.

4. לעניין מתחמי הענישה טענה המאשימה למתחם עונש הנע בין 22 חודשים עד 48 חודשים והפנתה בהקשר זה לת.פ 23271-01-18 (מחוזי באר שבע) שם הושתו על הנאשם 33 חודשי מאסר בגין 2 עבירות של תקיפה לשם גניבה, 2 עבירות של גניבה ועבירת ניסיון גניבה.

לטענת המאשימה יש לקבוע לכל אחד מהאישומים מתחמי ענישה נפרדים נוכח העודה שבוצעו במתלוננים שונים ובמועדים שונים. לכן ביחס לאישומים 1, 3, 4 ו - 6 מתחם הולם שנע בין 10 חודשים עד 20 חודשי מאסר בפועל וביחס לאישומים 2 ו - 5 מתחם שנע בין מספר חודשים ועד שנה. על אף עתירת המאשימה למתחמים נפרדים עותרת היא לענישה כוללת שלא תפחת מ- 48 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ארוך שיבהיר את חומרת מעשיו, פיצוי מתלוננים וקנס מכביד.

המאשימה הגישה בתמיכה בטיעוניה אסופת פסיקה ת.פ (ב"ש) 23271-01-18 **מדינת ישראל נ' גוסלקר**, ת.פ 31699-06-20 **מדינת ישראל נ' אלהואשלה ואח'**, רע"פ 2797/09 **חגי גולן נ' מדינת ישראל**, ת"פ 57458-01-17 **מדינת ישראל נ' עודי ג'בארין**.

5. לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טענה המאשימה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות ובהודאתו חסך זמן שיפוטי יקר. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית או שיקומית והמליץ על ענישה מאחורי סורג ובריח לצד ענישה נלוות.

טיעוני ההגנה

בפתח טיעוניו לעונש הגיש הסניגור טיעונים לעונש בכתב (נ/1).

1. הנאשם עצור מאז יום 13.11.23 ועד תום ההליכים בעניינו.

2. לעניין מתחם העונש טען הנאשם כי יש לקבוע מתחם עונש אחד לכל האירועים וזאת על רקע הזיקה ביניהם, העובדה שכולם בוצעו מתוך מניע אחד וכולם בפרק זמן אחד של פחות מחודש, והכל על רקע התמכרותי. בהקשר זה הפנה לע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**.

3. לעניין מדיניות הענישה טען הסניגור כי הפסיקה הנוהגת מצביעה על מנעד רחב של עונשים תוך שמציין הוא כי הנאשם לא חולק כי המתחם כולל מאסר בפועל בהיעדר אופק שיקומי. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לת.פ 38075-04-12 **מדינת ישראל נ' רחמים (עציר)**, ת.פ 5180-06-17 **מדינת ישראל נ' אלקשחר**, ת.פ 6617-03-14 **מדינת ישראל נ' אבו חלתם**.

4. לעניין אסופת הפסיקה אותה הגישה המאשימה טען ב"כ הנאשם כי ברובה מתייחסת לקורבנות בעלי מאפיינים שונים, עבירות אלימות ברף גבוה יותר מזה של הנאשם, עבירות אשר החלו בשוד ובנסיבות שונות מהמקרה שלפנינו. על כך הוסיף כי באם נבחן רק את הפסיקה הרלוונטית לעניינו שהגישה המאשימה ניווכח לגלות שמתחם העונש דומה למתחם העונש לו טוען הנאשם.

ב"כ הנאשם טוען למתחם ענישה הנע בין 8 - 30 חודשי מאסר, ולגישתו יש למקם את העונש בחלק התחתון של המתחם.

5. לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם לקולת הנאשם כי הוא בחור צעיר, הביע חרטה על מעשיו והמעצר קשה לו. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. לטענת הסניגור מדובר בעבירות ברף הנמוך של עבירות האלימות.

6. למרות התסקירים השליליים שהוגשו בעניינו של הנאשם סבור בא כוחו כי הנאשם נזקק להליון

טיפול ויש לשלב אותו בהליך שיקומי.

7. העבירות בוצעו על רקע כלכלי ולכן ככל שבית המשפט ישית על הנאשם קנס ו/או פיצוי הרי מדובר בענישה מכבידה ובלתי מידתית שעה שאין לו גורמי תמיכה, ולכן מבקש הסניגור להקל על הנאשם.

דברי הנאשם

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, התנצל. טען כי בעברו השתמש בסמים וכיום הוא נקי, ומתחייב לא לחזור על מעשים דומים בעתיד.

דין וגזירת דין

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

1. גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא (שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

אירוע אחד או מספר אירועים :

1. על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילה האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגין הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו.

בית המשפט העליון נדרש להכריע בשאלה מה בין "אירוע" ל"מעשה" וזאת במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (29/10/2014).

בפתח דבריו מציין כב' השופט י. דנציגר כי :

"המונח "אירוע" הינו מונח חדש שהוכנס לחוק העונשין במסגרת תיקון 113, ועל אף שניתן היה לצפות כי תיכלל בתיקון 113 הגדרה כלשהי למונח זה, הרי שהגדרה כזו לא נכללה בו. ודוק, תיקון 113 לחוק העונשין אינו מגדיר מהו "אירוע", ואף אינו קובע מהו המבחן המשפטי שעל פיו יבחין בית המשפט בין תרחיש עובדתי אחד שיוגדר

"כ"אירוע" לבין תרחיש עובדתי אחר שיוגדר כ"כמה אירועים". המחוקק הותיר שאלות אלה פתוחות לפרשנות"

כב' השופט י. דנציגר מאמץ שני מבחנים אשר נקבעו להגדרת "מעשה" לעניין סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי גם לעניין השאלה האם על עבירה מהווה "אירוע" בפני עצמה :

"האחד, המבחן הצורני-עובדתי, שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, דהיינו האם מדובר בפעולה יחידה מתמשכת שלא ניתן לפצלה לתת-פעולות או שמא בשרשרת פעולות עוקבות שכל אחת מהן היא חוליה נפרדת. השני, המבחן המהותי-מוסרי, שנוהג בעיקר בעבירות הנעברות בגופו של אדם (להבדיל מעבירות רכוש), ושבמסגרתו מתמקדים בנזקים שגרמה התנהגותו של העבריין לנפגעי העבירה ובאינטרס החברתי שנפגע. במסגרת מבחן זה נבחנת בין היתר - אם לא בעיקר - שאלת ריבוי הנפגעים".

כב' השופטת דפנה ברק ארז סבורה כי יש להחיל מבחן חדש בקביעת היות מעשיו של נאשם בבחינת "אירוע" אחד או מספר "אירועים". על פי מבחן זה תוכרע הסוגייה בהינתן קשר "ענייני והדוק" בין הפעולות ועל פי מבחן ניסיון החיים. לגישה, ניתן לקבוע כי מדובר ב"אירוע" אחד כאשר קיימת סמיכות זמנים בין העבירות אך גם כאשר "תהייה חלק מאותה תוכנית עבריינית" גם אם בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. כדוגמא רואה כב' השופטת דפנה ברק ארז במספר איומים כנגד עובדי ציבור על רקע אידיאולוגי משום "אירוע" אחד גם אם בוצעו על פני תקופה שכן קיים קשר הדוק ביניהם, כחלק מתוכנית עבריינית אחת.

כב' השופט ע' פוגלמן מצטרף בדעתו לכב' השופטת ברק ארז בקובעו כי :

"מצטרף אני לתפיסתה העקרונית של חברתי. אולם, אבקש להדגיש כי להשקפתי התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. נמצאנו למדים כי הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית".

גישת "הקשר ההדוק" אומצה בפסיקת בית המשפט העליון בע"פ 5643/14 **המערער מ"י נ' המשיבה**, לא פורסם (23/06/2015), נקבע בעניין של סדרת עבירות נשק שנעברו על פני מספר חודשים :

"יישומו של מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בעניין ג'אבר על הערעורים שלפנינו מעלה, כי למצער נכון היה לסווג חלק מן העבירות בהן הורשעו כל אחד מהמערערים כ"אירוע אחד", ויתכן שאף את כולן. בנדון דידן, מתארים כתבי האישום המתוקנים תכנית

עבריינית שהתרחשה במשך כשלושה חודשים, במסגרתה ביצעו המערערים (כל אחד וחלקו הוא) עבירות שונות בנשק עבור בצע כסף. תכנית זו אמנם כללה מעשים שונים, אך אין בכך כדי להגדיר כל אחד מהם כ"אירוע" נפרד בפני עצמו, ודומה כי ישמש בטענת המערערים כי מדובר במסכת עבריינית אחת, וכי מתקיים בין העבירות קשר ענייני ברור. יוזכר, כי חלק מן האישומים השונים מתייחסים לעבירות דומות שהתבצעו באותם ימים ובין אותם נאשמים - על כן ברי, כי לא ניתן להגדירם כאירועים שונים כפי שקבע בית משפט קמא, ולקבוע בצד כל אחד מהם מתחם ענישה נפרד"

במקרה שלפנינו, טען ב"כ המאשימה למספר אירועים נפרדים.

כתב האישום המתוקן בגינו הורשע הנאשם מתאר תכנית עבריינית שנפרשה על פני תקופה של כחודש ימים (19.10.23 - 10.11.23), בהפרש זמנים של יום אחד עד ימים בודדים בין אירוע לאירוע, במסגרתה ביצע הנאשם עבירות שונות עבור בצע כסף. המדובר באירועים דומים, קיים דמיון מובהק בהתנהגותו של הנאשם ודפוס פעולותיו בביצוע העבירות המיוחסות לו בששת האירועים כמפורט לעיל אשר עסקינן בעבירות גניבה, תקיפה כדי לגנוב והפרת הוראה חוקית וכל זאת בסמיכות זמנים כאמור לעיל.

לאור האמור ניתן לומר כי שמדובר ב "אירוע" אחד גם אם בהעבירות וצעו על פני תקופה שכן קיים קשר הדוק ביניהם, כחלק מתוכנית עבריינית אחת ומכאן כי עסקינן באירוע אחד אשר יש לקבוע בעניינו מתחם עונש הולם אחד. כאמור לעיל מדובר באירועים שיש סמיכות זמנים ביניהם (האירוע הראשון ארע ביום 19.10.23 והאירוע האחרון ביום 10.11.23).

תכנית זו אמנם כללה מעשים שונים, אך אין בכך כדי להגדיר כל אחד מהם כ"אירוע" נפרד בפני עצמו.

לאור האמור לעיל ועל פי המבחנים המפורטים בע"פ 4910/13 הנזכר לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי ששת האישומים המיוחסים לנאשם מהווים אירוע אחד שהוא חלק מתוכנית עבריינית אחת.

משהגעתי למסקנה זו מן הדין לקבוע בגין ששת האישומים מתחם עונש הולם אחד.

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו

גניבה, תקיפה כדי לגנוב והפרת הוראה חוקית.

הערך המוגן בעבירות התקיפה לשם גניבה הוא שמירה על בטחונו, שלומו וקניינו של הציבור. העבירה של תקיפה לשם גניבה משלבת בחובה רכיבים של עבירות אלימות ועבירות רכוש גם יחד.

על חומרתה של עבירת התקיפה לשם גניבה התייחס בית משפט העליון ברע"פ 2797/09 חגי גולן נ' מ"י (02.04.09) בציינו: **"עבירות התקיפה לשם גניבה, ובמיוחד כאשר עבירות אלו מופנות כלפי החלש ותוך שימוש באלימות, הינן חמורות ביותר ויש בהן משום תופעה שיש לעקרה מהשורש".**

במקרה שבפניי מדובר בתקיפה שאינה מצוייה ברף הגבוה של החומרה בהיעדר חבלות בגוף אך ניכר כי בוצעה בסדרתיות כנגד אזרחים תמימים לרבות קטינה וקיומו של פוטנציאל ממשי לנזק רב.

בעבירת הגניבה נתתי דעתי לכך שהנאשם גנב מכשירי טלפון "חכמים", ומעבר לשוויו הכלכלי (שיכול להגיע לכדי אלפי שקלים) הוא מהווה פריט בעל ערך רב, אשר מזמן אינו משמש אך ורק לקיום שיחות אלא ככלי לאחסון מידע פרטי, לתמונות, לסרטונים, למיילים, סיסמאות, מסמכים ולחומרים נוספים אשר אובדנם או חשיפתם עלולה לפגוע בפרטיותו של אדם ולגרום לו עוגמת נפש של ממש. לא בכדי, ניתן להבחין בפסיקה החמרה ככל שהדבר נוגע לגניבתם של מכשירים שכאלה.

יפים לעניין זה הדברים שנכתבו ברע"פ 8627/14 דביר נ' מדינת ישראל (14.07.15) :

" גניבה ושוד של טלפון סלולרי אינם כגניבה ושד של כסף או חפץ אחר. הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידנא, באשר אצורים בתוכו רגעים וזיכרונות משמעותיים מחייו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי - תמונות של עצמו ושל יקיריו, כתובות ומספרי טלפון של קרובים ומכרים, יומן, פתקי תזכורות ולוח שנה, ועוד. לא כל אדם מגבה את תוכן המכשיר "בענן" ושחזור הפרטים לעיתים אינו אפשרי ולעיתים כרוך במשאבי זמן וממון...אמרנו דברים שאמרנו כדי להצביע על כך שאין לראות בגניבה ובשוד של טלפון סלולרי עבירת רכוש "רגילה", ומכאן מגמת ההחמרה בענישה בעבירות אלה".

הערך המוגן בעבירת הפרת הוראה חוקית הוא שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

לאור האמור לעיל הרי שמידת הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף בינוני - גבוה, נוכח העובדה שמדובר בגניבת מספר מכשירי טלפון "חכמים", השימוש באליונות בארבעה מהמקרים לצורך גניבת הטלפונים, ובשל שווי הגניבה כשהמטרה היא בצע כסף ומאידך העבירות שלא גרמו לחבלות בגוף.

ב. מידת האשם ומידת הנזק

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. בארבעה מקרים נקט הנאשם באליונות חד צדדית כנגד המתלוננים אשר הלכו לתומם ברחוב או בפארק וזאת מבלי שקונטר ולא שודל על ידי אחר לביצוע האקט האלים. כל "חטאם" של המתלוננים כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בכל ששת האירועים, הינו כי הלכו לתומם במקום ציבורי בדרכם לביתם או לשם פעילות גופנית ספורטיבית ומצאו עצמם מותקפים בערבו של יום לאחר שהנאשם בחלק מהמקרים התגבר על התנגדות המתלוננים, נטל את התיק האישי וגנב את מכשיר הטלפון החכם ומכאן שאשמו של הנאשם הינו מלא.

עוד מצאתי כי הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם בביצוע העבירות. הנאשם בחר את מקום ביצוע העבירות מתוך מחשבה וידיעה ששם יהיו עוברי אורח תמימים נגדם יוכל לפעול ולבצע את זממו לשם בצע כסף וכן את קורבנותיו.

עוד נתתי דעתי לתכולת הרכוש שהנאשם גנב כמפורט באישומים מספר 1, 2 ו- 4, שם גנב תיק שהכיל פרטים בעלי ערך ממשי, בעת שחטף מידי המתלוננים את מכשיר הטלפון הסלולארי שלהם.

בחלק מהאירועים המכשיר ותכולת הפריטים שהיו בתיק לא הושבו למתלוננים, כאשר מדובר במכשיר אשר נכון לביצוע העבירה היה בעל ערך כספי רב. מעבר לזאת, ניתן לשער את ערכו המוסף עבור המתלוננים ואת גודל הנזק שנגרם להם בגניבתו.

עוד אציין כי מדובר במעשה מתוכנן מראש ובחלק מהאישומים אינו מעשה יחיד, שכן כפי שעולה מאישומים מספר 2, 3 ו- 5 הנאשם גם הפר הוראה חוקית שניתנה כדין על ידי בית משפט וכן הוראה חוקית שניתנה על ידי קצין משטרה, וכפי שעולה מאישום מס' 4, באותו היום, הלך הנאשם לחנות תקשורת טלפונים ומכר את המכשיר הגנוב ותמורתו קיבל כסף מזומן.

ג. מדיניות הענישה הראויה

מדיניות הענישה הראויה, בגין העבירות שבהן הורשע הנאשם, ואף עבירות דומות נעה לרוב מהטלת מאסר בפועל למספר חודשים ועד הטלת עונשי מאסר לתקופות ממושכות מאחורי סורג ובריח:

1. בת"פ (שלום נתניה) 17224-03-13 מדינת ישראל נ' חנונה (30.4.2013) הורשע הנאשם

על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה לשם גניבה. הנאשם ניגש למתלוננת שצעדה ברחוב כשתיקה שהכיל 700 ₪ וכרטיסים שונים תלוי על כתפה, דחף אותה בגב, תפס את התיק ומשך אותו בכוח ממנה וזאת על מנת לגנוב את התיק. המתלוננת ניסתה למשוך את התיק אך הנאשם הצליח לברוח. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

2. **בת"פ (פ"ת) 16626-03-13 מדינת ישראל נ' סרי חגאג (30.9.2013)** הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בשני כתבי אישום בביצוע עבירות של תקיפה כדי לגנוב. על פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק הראשון, בעת שישבה המתלוננת על ספסל, כשתיקה מונח על ברכיה, התקרבו אליה הנאשם ואחר וחטפו את התיק מברכיה. המתלוננת החלה לרדוף אחריהם, וכשהשיגה אותם, אחזה בתיק וניסתה למשוך אותו מידיהם. הנאשם והאחר לא הרפו והפעילו כוח במטרה למנוע מהמתלוננת להוציא אותו מידם. במהלך המאבק הרפתה המתלוננת מאחיזתה, והנאשם והאחר נמלטו מהמקום. כתוצאה "יצאו" שתי אצבעותיה של המתלוננת ממקומן והיא נאלצה לקבל טיפול רפואי. על פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק השני, הבחין הנאשם במתלוננת, פסע לעברה וניסה לחטוף ממנה את הטלפון הנייד שהחזיקה, היא התנגדה והנאשם בתגובה חטף את הטלפון הנייד מידה, והמתלוננת נפלה ארצה על ברכיה וידיה, בעוד הנאשם נמלט מן המקום עם הטלפון הנייד. בית המשפט קבע מתחם ענישה החל מעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

3. **בת"פ (ראשל"צ) 1641-09 מדינת ישראל נ' בסון (25.11.09)**, הורשע הנאשם, בשני תיקים, בביצוע עבירות של תקיפה לשם גניבה, גניבה ובהסגת גבול פלילית, ונדון ל-16 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה בחופף, סה"כ 16 חודשים.

4. **בת"פ (חד') 11511-11-09 מדינת ישראל נ' ושצנוק (4.2.10)** הורשע נאשם בעבירות של תקיפה לשם גניבה, גניבה ועבירות נוספות ונדון ל-13 חודשי מאסר בפועל.

5. **בת"פ (ראשל"צ) 3760/09 מדינת ישראל נ' טללה (17.2.10)** הורשע נאשם בעבירות של תקיפה לשם גניבה, איומים, דרישת נכס באיומים וגניבה, ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל, ובצירוף הפעלת מאסר על תנאי, ל-14 חודשי מאסר בפועל.

6. **ברע"פ 2797/09 חגי גולן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים משפטיים 2.4.09)** דחה בית משפט העליון את בקשת רשות הערעור בעניינו של הנאשם שהורשע בעבירה של תקיפה לשם גניבה וגניבה כאשר בית משפט השלום השית עליו 22 חודשי מאסר ובית המשפט המחוזי הקל בעונשו על ידי חפיפה גדולה יותר של המאסר המותנה) והעמיד את עונשו על 15 חודשי מאסר בפועל.

7. **ברע"פ 9250/08 מרקו שרעבי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים משפטיים 19.11.08)**

נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של תקיפה לשם גניבה ועבירה של גניבה כאשר בית משפט השלום השית עליו, לאחר שהפעיל עונשי מאסר על תנאי שהיו תלויים נגדו, 24 חודשי מאסר ובית משפט המחוזי הקל בעונשו והפחית את עונש המאסר ל - 18 חודשי מאסר. מדובר במי שתקף מתלוננת בכך שתפס את התיק שהיה על כתפה ולמרות התנגדותה משך בכוח את התיק.

8. **בע"פ (מחוזי מרכז) 38524-11-17 MULUGETA נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים (20.3.18) נדחה ערעור המערער על חומרת העונש שעה שבית משפט קמא הטיל עליו מאסר בן 9 חודשים בגין ביצוע עבירה אחת של תקיפה לשם גניבה וגניבה. במקרה זה הנאשם נעדר היה עבר פלילי.

9. **בת"פ (מחוזי ת"א) 4152/09 מדינת ישראל נ' עקל (04.01.10)** הורשע נאשם בעבירה של תקיפה לשם גניבה ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. עונש זה הוטל במסגרת הסדר טיעון תוך שבית המשפט ציין כי אלמלא הסדר הטיעון היה מקום להטיל על הנאשם עונש כפול.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הפרת הוראה חוקית:

מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל, שיכול שירוצה על דרך של עבודות שירות. ראה בעניין זה **ת"פ 8665-09-12 מדינת ישראל נ' חרובי** (פורסם במאגרים משפטיים ביום 5.5.13); **ת"פ 1461-08-12 מדינת ישראל נ' מחמד** (פורסם במאגרים משפטיים ביום 21.2.13);

ת"פ 3022-05-13 מדינת ישראל נ' מחאג'נה, (פורסם במאגרים משפטיים ביום 18.3.14); **ת"פ 39860-03-10 מדינת ישראל נ' כהן** (פורסם במאגרים משפטיים ביום 5.11.13).

עיינתי בפסיקה שהגישו הצדדים. בפסיקה אליה הפנתה המאשימה דובר על מקרים חמורים יותר מהמקרה שלפנינו כאשר מדובר בנאשמים להם עבר פלילי מכביד והרשעות קודמות ואין זו להם העבירה הראשונה. כך למשל **בת"פ (מחוזי ב"ש) 23271-01-18 מדינת ישראל נ' גוסלקר** (פורסם במאגרים משפטיים, 31.05.2018) בית המשפט גזר על נאשם בעל עבר פלילי מכביד ונסיבות אישיות קשות שהורשע בשתי עבירות של תקיפה לשם גניבה, גניבה ועבירה של ניסיון גניבה עונש של 35 חודשי מאסר בפועל כולל הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים כשחודשיים ממנו ירוצו במצטבר. **בת"פ 31699-06-20 מדינת ישראל נ' מונדר אלהואשלה** מדובר בביצוע עבירה בצוותא, שני נאשמים להם עבר פלילי והרשעות קודמות, אחד מהנאשמים נידון למאסר בפועל ולחובתם של שני הנאשמים מאסר מותנה בר הפעלה. **בת"פ 57458-01-17 מדינת ישראל נ' ג'אברין (עציר)** הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, תקיפה כדי לגנוב וגניבה. מדובר בנאשם תושב השטחים.

בת"פ 5180-06-17 מדינת ישראל נ' אלקשחר אליו הפנתה ההגנה בטיעוניה מדובר בנאשם שהשתלב בהליך הטיפול וסיים אותו בהצלחה. שירות המבחן התרשם שהנאשם ערך שינוי משמעותי בחייו, למד לזהות מצבי סיכון, ערך שינוי בסביבת חבריו ומשולב באופן תקין בתעסוקה וסביבה משפחתית תומכת. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן והשיג את מטרותיו ולכן בא בהמלצה לענישה שיקומית בדמות צו של"צ, מה שאינו רלוונטי למקרה שלפנינו. **בת"פ 6617-03-14 מדינת ישראל נ' אבו חלתם** הנאשם נגמל מסמים, חזר למוטב ושמור על יציבות תעסוקתית. החל בהליך טיפולי משמעותי במסגרתו עתיד בין היתר להשתלב בפרויקט "אפיקים".

ד. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש הקנס, קיימת אינדיוידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

במקרה שבפני נטען לקושי כלכלי חריג בו נתון הנאשם אך לא הוגשו מסמכים שיתמכו בטיעון זה. כעולה מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני ב"כ הנאשם, הנאשם אינו עובד וזאת בעקבות תאונת עבודה במסגרתה נפגע ונותר נכה (לא הוגשו מסמכים בעניין זה). עוד נטען כי המניע לביצוע העבירות הוא כלכלי, על מנת "לשרוד" וכי הנאשם נשר מלימודיו לאחר 11 שנות לימוד על מנת לעזור לאחיו בכלכלת המשפחה. על כך יש להוסיף את התקופה בה הוא עצור מאז יום 13.11.23 ועד תום ההליכים בבית מעצר צלמון, תקופה בה לא עובד.

בחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה מעלה כי הגניבות בוצעו ברצף העבירות זו אחר זו, מאמצע חודש אוקטובר 2023 ועד תחילת חודש נובמבר 2023, כשחלק מהעבירות אף בוצעו תוך הפרת הוראה חוקית שניתנה כדין ובכך יש נדבך נוסף של חומרה (אישומים 2, 3, 5 (2 עבירות)). כל המעשים בוצעו כאמור כלפי אזרחים תמימים, אחת מהם קטינה, ואף אם הנאשם לא נקט באלימות.

נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות בסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם הינו מצאתי לקבוע מתחם ענישה החל מ 12 חודשי מאסר ועד ריצוי מאסר בפועל לתקופה של 40 חודשים, וכן עונשים נלווים של קנס כספי ו/או פיצוי לכל אחד מהמתלוננים בסכום עד 10,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית.

סטייה ממתחם העונש הראוי :

סעיף 40ד לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת טווח הענישה הראוי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם.

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירי שירות מבחן אשר אינם באים בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, בשל חומרת העבירות ממליצים על ענישה מוחשית ומשמעותית בדמות הטלת מאסר בפועל אשר יחדד עבור הנאשם את המחיר הנשקף מהתנהלותו המכשילה.

לאור חומרת העבירות ותסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו המלמדים על הסיכון הגבוה להישנות עבירות דומות והיעדר המלצה טיפולית שיקומית, לא מצאתי לנכון לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.

יחד עם זאת, בשל העובדה כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי והביע חרטה על מעשיו, לא מצאתי מקום לסטות לחומרא ממתחם העונש ההולם.

קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **פגיעת העונש בנאשם**- הנאשם בפני בן 28, נעדר הרשעות קדומות וזו מעורבותו הראשונה בפלילים ותקופת המעצר הראשונה מאחורי סורג ובריא. הפגיעה הפוטנציאלית לה צפוי הנאשם כתוצאה מהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריא הינה החשש לדרדורו לעולם הפשע, תיוגו וההשלכה על מצבו הכלכלי.

ב. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה במסגרת הסדר דיוני וחסך זמן שיפוטי יקר. יחד עם זאת ניכר מהתסקירים כי התקשה לקחת אחריות של ממש על מעשיו ונטה להחזיק בעמדה קורבנית.

ג. **הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה :** הנאשם שוהה במעצר מאחורי סורג ובריא משך כ-11 חודשים.

הרתעת הרבים :

סעיף 40 לחוק העונשין מגדיר את שיקול הרתעת הרבים בקביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם :

"מצא בית המשפט כי יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם, וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם."

במקרה זה יש לתת משקל לשיקול הרתעת הרבים בשים לכך לשכיחותה של תופעת "חטיפת" תיקים ומכשירי טלפון סלולאריים, אשר נדמה כי פשתה במקומותינו ועל העונש במקרה זה לבטא החומרה שמייחס בית המשפט לעבירת התקיפה בכלל, ותקיפה לשם גניבה בפרט.

ביחס להפרת ההוראה החוקית יש לשמור על הסדר הציבורי ועל אכיפת החוק. מי שמפר צווים אלו מביע בכך זלזול כלפי החוק וכלפי הממונים על אכיפתו.

הרתעת היחיד :

במקרה שלפנינו וכעולה מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם הסיכון להישנות עבירות דומות הוא גבוה וניתן ללמוד מהתנהגותו של הנאשם בשש הזדמנויות שונות כי יש להרתיעו מלשוב על מעשיו בעתיד גם לאחר מתן גזר הדין.

לאחר בחינת כלל שיקולי הענישה במקרה זה מצאתי כי יש למקם את העונש הראוי בעניינו של הנאשם שבפניי בחלקו הבינוני של מתחם העונש ההולם.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם נתתי משקל של ממש לשיקולי הגמול, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, הרתעת הרבים והרתעת הנאשם וכן מדיניות הענישה הנוהגת ממנה ניתן ללמוד ולהקיש למקרה שבפני בשינויים המתבקשים.

הנאשם עומד לדין, אמנם לראשונה, בגין שורה של עבירות חמורות בשל נסיבותיהן וריבוי המתלוננים. עסקינן בעבירות גניבה אשר בוצעו ברצף, שישה אירועים בזה אחר זה, מאמצע חודש אוקטובר 2023 ועד תחילת חודש נובמבר 2023, כשחלק מהעבירות בוצעו תוך הפרת תנאי שחרור בערובה שנקבעו על ידי בית המשפט ועל ידי קצין משטרת ישראל (אישומים 2, 3, 5 (2 עבירות)) ואחת מהעבירות מבוצעת בידי קטינה. כל המעשים בוצעו כלפי אזרחים תמימים ואף אם הנאשם לא נקט באלימות קשה ולא גרם לחבלות בגוף, עדיין מדובר בהפרה בוטה של פרטיות המתלוננים, שלווותם, חירותם וביטחונם. על כך יש להוסיף כי הנאשם לאורך תקופה זו הפר באופן בוטה ומתמשך כאמור לעיל את הצווים שניתנו על ידי בית המשפט והמשטרה, ובכך פגע באמון שניתן בו בעת ששוחרר בתנאים למעצר בית, ויותר מכך פגע בהזדמנות שניתנה לו על ידי בית המשפט.

העבירות בוצעו במהלך תקופה מוגדרת בת חודש אחד על רקע התמכרותו של הנאשם לסמים והצורך באמצעים למימון הסם וממניע כלכלי.

לקולא נתתי משקל לעובדה כי הנאשם ביטא חרטה על מעשיו בבית המשפט, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בבית המשפט ובכך חסך זמן שיפוטי יקר והעדתם של מתלוננים לרבות מתלוננת קטינה וכי הינו נעדר עבר פלילי הנתון זמן רב במעצר.

לעניין הטלת פיצויים וגובהם נפסק כי אין גובה הפיצוי נגזר או מושפע ממצבו הכלכלי של הנאשם ור' קביעת בית המשפט העליון בע"פ 5761/05 - **וחידי מג'דלאוי נ' מדינת ישראל ואח'**, פורסם במאגרים המשפטיים (24/07/2006) :

"(2) לגוף הדברים, אין הסכום קשור מטבעו ביכולתו הכלכלית של החייב, כשם שבמשפט אזרחי אין בודקין בקביעת חיוב את יכולתו של החייב, ובהליך אזרחי דבר אחרון זה הוא עניין להוצאה לפועל לענות בו; ולכן הנושא שהעלה בא כוחו המלומד של המערער כעיקר טיעונו, קרי, אי יכולתו הכלכלית של שולחו, אינו יכול לשמש אמת מידה"

ור' לעניין זה קביעת בית המשפט העליון בתיק 3311/17 **קשוע נ' מ"י**, פורסם במאגרים משפטיים (12/6/17) :

"עוד יש להזכיר כי, ככלל, יכולותיו הכלכליות של הנאשם לא אמורות להילקח בחשבון לצורך קביעת שיעור הפיצוי הראוי (עניין בן פורת; ע"פ 1287/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.8.2015)). לא למותר הוא לציין, כי למבקש שמורה הזכות לפנות אל המרכז לגביית קנסות, בבקשה לדחיית מועדי התשלום או לפריסה נוספת של סכומי הפיצויים, בהתאם להוראת סעיף 5 לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995."

במקרה זה כאמור לעיל נטען בפני לקושי כלכלי חריג וכעולה מתסקירי שירות המבחן והעובדה שהנאשם שוהה במעצר עד תום ההליכים ואינו עובד. עם זאת לא הוגשו אסמכתאות בעניין זה ואין בידי לקבל טענת ב"כ הנאשם כי יש להימנע מהטלת פיצוי למתלוננים. רכיב עונשי זה יש בו כדי לשפות המתלוננים ולו באופן חלקי על נזקיהם ועוגמת הנפש שנגרמה להם כתוצאה ממעשי הנאשם, להרתיע הנאשם מהישנות עבירות דומות בעתיד ועל מנת להעביר לו מסר ברור וחד משמעי בגין חומרתן של העבירות והפגיעה החמורה במתלוננים. במצב דברים זה ניתנה עדיפות במסגרת גזר הדין להטלת רכיב הפיצוי אך נמנעתי מהטלת קנס בנוסף על הנאשם.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה, את טיעוני ב"כ הנאשם אליו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואלו שאינן קשורות ותסקירי שירות המבחן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 27 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 13.11.2023 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, גניבה או הפרת הוראה חוקית ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך 2,500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים כמפורט בכתב האישום המתוקן. סכומי הפיצוי ישולמו עד ליום 1.5.25. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים לתיק בית המשפט תוך 7 ימים מהיום.

המאשימה תעדכן המתלוננים בעיקרי גזר הדין.

נאסר בזאת על פרסום כל פרט מתוך תסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם למעט ההמלצה העונשית.

בית המשפט ממליץ בפני רשויות שב"ס לשלב הנאשם בהליך טיפולי ובית סוהר שיקומי ביתר המאסר שעל הנאשם לרצות בהתאם לגזר הדין.

בית המשפט מסביר לנאשם בשפה ברורה, לרבות באמצעות תרגום הסנגור לשפה הערבית, את רכיבי הענישה והנאשם אישר כי מבינם.

אני מורה לשב"ס להעביר העתק הפרוטוקול בדחיפות לעיון הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנוף הגליל - נצרת.

ניתנה והודעה היום ו' תשרי תשפ"ה, 08/10/2024 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, נשיא